N°. 675. DE GRONDWET. 1855.

ZONDAG 29, MAANDAG 30 JULIJ.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . „ 5.50.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet. Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . „ 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

De herstemming voor den Gemeenteraad.

Twee plaatsen moeten, Dingsdag, nog in den Gemeenteraad worden aangevuld. De overstemming zal derhalve plaats hebben tusschen *vier* personen. Deze zijn de heeren: Mr. A. DE PINTO, Jhr. Mr. H. J. VAN DER HEIM, Mr. D. LÉON en K. T. Baron VAN LIJNDEN.

Van deze *vier* behoort alleen de heer Mr. A. DE PINTO tot het getal, oorspronkelijk door ons voorgestelde kandidaten; en het spreekt dus van zelf, dat wij dien heer op nieuw en dringend den kiezers aanbevelen.

Wanneer wij nagaan de redenen, die geleid hebben om van *al* de aftredende leden enkel den heer DE PINTO te doen overstemmen: dan komen wij tot de overtuiging, dat het alleen aan een lang, vooraf beraamd plan, hetwelk niet schroomde insinuatie en onwaarheid tot middelen te gebruiken, is mogen gelukken, een deel der kiezers van den heer DE PINTO af te leiden. Wat heeft men, inderdaad, niet al onwaarheid tegen hem bij den burgerman en bij den kleinen winkelier verspreid!! *Hier* verzekerde men, dat al wat de Raad afkeurenswaard had uitgevoerd, de schuld was van den heer DE PINTO en van niemand anders, alsof hij te bevelen had over de stemmen van 35 onafhankelijke burgers!! *Dáár* verklaarde men, op publieke plaatsen, van eene zijde zelfs aan welke de kieschheid *althans het stilzwijgen* had behooren op te leggen, dat de heer DE PINTO was „een aristocraat en hij altijd *tegen* de belangen van de burgerij had gehandeld”. Ja, wij kennen er, die anders zich nog al op de kennis van hetgeen de pligten eens Staatsburgers uitmaakt, laten voorstaan, en *nu* bezwaar hadden tegen den heer DE PINTO..... omdat hij eens vergeten had *te groeten!!!* Een en ander werd sinds maanden en in de laatste weken dagelijks, rondverteld, uitgebreid, vermeerderd en geïllustreerd door zekere gedienstige geesten, in koffijhuizen, in societeiten, in 's Hage en in Scheveningen, ja schier huis aan huis, waar men er zeker van was dat onbekendheid met de waarheid geloovige ooren zou doen vinden; en wanneer men daar tegenover stelt, dat — hetgeen natuurlijk is — van de zijde des heeren DE PINTO en zijne vrienden, dergelijke handelwijze alleen met het verachtend stilzwijgen werd beantwoord, gelijk eene handelwijze inderdaad verdient, die onwaardig is om door een fatsoenlijk man te worden bestreden: dan zal het geen wonder baren, wanneer eene menigte kiezers, met de waarheid onbekend, zich lieten verschalken en meenden te goeder trouw voor het welzijn der gemeente te doen, wat, indien het gelukt ware, *de residentie* niet tot eere, onze stad *niet* ten voordeele zou gestrekt hebben.

Met eenigen grond meenen wij evenwel thans te mogen beweren, dat al hetgeen sedert de eerste stemming gebeurd is en van die machinatiën bekend werd, de oogen *van zeer velen* heeft geopend; en dat het *nu* schier overtollig is, om den kiezers te beduiden, hoezeer al die grieven tegen den heer DE PINTO niet alleen *kinderachtig* zijn, maar even zoo vele verzinselen, even zoo vele *onwaarheden*. Het geheele openbare leven van den heer DE PINTO is dáár om te bewijzen, hoezeer de echt-constitutionnele, de liberale beginselen bij hem zijn doorgedrongen. Hij heeft steeds getoond te zijn bovenal een *zelfstandig* en een *eerlijk* man, die door zijne onvergelijkbare werkzaamheid in den Raad bewees, dat hij zijne plaats dáár *niet* beschouwt als een *ijdelen titel*, maar als eene dure verpligting, om onophoudelijk voor het welzijn der gemeente, die hij vertegenwoordigt, werkzaam te zijn. Niemand is het onbekend — en wie anders zegt, doet der waarheid schromelijk te kort — hoezeer, ook buiten den Gemeenteraad, de heer DE PINTO zijne uitstekende en veelzijdige talenten, zijn kostbaren tijd en zijn geld veil heeft voor al wat nuttig en goed is voor de gemeente; niets bijna, wat belooft tot welzijn van de residentie of van Scheveningen te strekken, of de heer DE PINTO schenkt er zijne werkzame en hooggeschatte deelneming aan. „Zulk een nuttig burger te weren uit „den Raad” — gaarne herhalen wij onze vroegere woorden — „ware een ondienst bewezen aan de ge„meente, en zou gewis niet strekken tot staving van „den goeden dunk, dien wij van het verlicht oordeel „onzer medeburgeren hebben.” Wij zijn dan ook niet bevreesd en vertrouwen, dat de heer DE PINTO ditmaal zegevierend uit de stembus zal te voorschijn treden, indien slechts alle kiezers, die van middelen, als door ons geschetst, afkeerig zijn, hun burgerpligt gaan vervullen, ter stembus gaan en daardoor tevens bewijzen achting te koesteren *voor de overige leden van den Raad*.

Van de drie overige candidaten, tusschen welke overgestemd moet worden, behoort geen enkele tot hen, die wij, met onze staatkundige beginselen voor oogen en indien het eene vrije keuze gold, zouden wenschen in den Raad te zien zitting nemen. Nu er evenwel slechts van eene overstemming sprake is, waarbij alleen eene beperkte keuze gegund wordt, bevelen wij aan Jhr. MR. H. J. VAN DER HEIM, wiens karakter ons althans belooft, dat wij in hem een zelfstandig en onafhankelijk raadslid mogen verwachten; bovendien heeft die heer, in menig verdienstelijk geschrift, getoond de wetenschap en de studie te beminnen, en vooral op het gebied van staathuishoudkunde geen vreemdeling te zijn.

De heer VAN LIJNDEN schijnt bij de groote meerderheid der kiezers niet in aanmerking te komen. Wij gelooven te regt. Hoe achtenswaardig burger de heer VAN LIJNDEN overigens ook zij, is hij ten eenemale bij de ingezetenen onbekend; en wij meenen derhalve, dat hij minder ernstig op het lidmaatschap van den Raad aanspraak kan maken.

Eindelijk wat den *laatsten* candidaat betreft: Mr. D. LÉON, wij hebben daarover reeds vroeger onze meening gezegd en zijn in die meening nader versterkt geworden, zoodat wij daarvan geen enkel woord terugnemen. Wij schrijven derhalve slechts af, wat daaromtrent reeds in ons No. 663 is te vinden.

„Het is de heer LÉON, wiens candidatuur *telkens* wordt voorop gesteld, zoo dikwerf er eene vacature is, *onverschillig welke*; die eerst lid der Provinciale Staten is geworden; daarna zelfs lid der Tweede Kamer heeft willen zijn en toen te Haarlem, ondanks de „talrijke vrienden” die hem, naar 's mans eigen woorden, voor de candidatuur hadden aangezocht, een *twintigtal* stemmen op zich heeft vereenigd; die verleden jaar de tegenstander was van den heer POLAK DANIELS en wiens vrienden, naar het schijnt, door geenerlei nederlaag *willen* overtuigd worden, dat de meerderheid der kiezers hem niet verlangen. Op welken titel toch kan de heer LÉON aanspraak maken, tegenover den uitstekenden DE PINTO? Wanneer 's mans houding en handelingen in de *Provinciale Staten* moeten strekken tot maatstaf van 't geen men in hem als lid van den Gemeenteraad kon verwachten, dan ziet het er bedroefd uit. Om uit vele voorbeelden slechts een enkel aan te halen, verwijzen wij de kiezers naar de zitting der Provinciale Staten van 5 Julij jl. (1), waarin de heer LÉON voorstelde een adres *aan den Koning* te rigten, dat door den Commissaris des Konings (hij kon het niet anders noemen) als „minder welvoegelijk” werd gequalificeerd, in welke qualificatie de voorsteller berustte en het voorstel introk!!”

Neen, wij zeggen het den *Nieuwsbode* na: „zij die „eenigen prijs stellen op ronde, eerlijke en ijverige „behartiging der publieke zaak, zoover die in den ge„meenteraad behandeld wordt, vinden voorzeker in „den heer DE PINTO een man, die steeds getoond „heeft, de gemeente-belangen met ijver en talent voor „te staan, en wiens onafhankelijke positie allen waar„borg geeft, dat hij dien loffelijken weg zal blijven be„wandelen. En *waarom* nu zouden de kiezers den heer „LÉON *boven hem* den voorrang geven?” Inderdaad, wie dat *waarom* grondig beantwoorden kan, moet, naar onze meening, nog geboren worden.”

(1) Zie het officiele Verslag van de zitting van 5 Julij jl.

Wij stellen derhalve den kiezers voor, om ter verbetering van allerlei machinatiën trouw op te komen en eendragtig, als één man, te stemmen de twee personen, die ook door onderscheidene kiesvereenigingen tot candidaten werden geproclameerd, namelijk, de heeren:

Mr. A. de Pinto
en
Jhr. Mr. H. J. van der Heim.

Publieke geest.

(*Slot-artikel*).

De geachte schrijver, Mr. VAN DELDEN, haalt ten slotte Nederland aan als een opwekkend voorbeeld „dat de belangstelling der inwoners in het algemeene „welvaren rijk is in weldadige uitkomsten.” Voorzeker vele schoone en nuttige ondernemingen zijn er in ons vaderland tot stand gekomen door de zamenwerking der burgers, zonder dat persoonlijk voordeel beoogd werd; maar ook nog veel is steeds te doen voor onderwijs en opvoeding, gelijk voor stoffelijke welvaart. „Onberekenbaar is de kracht, welke uit vereeniging en zamenwerking geboren wordt; gelijk associatie van personen en kapitalen die reusachtige industriële ondernemingen op het gebied der stoffelijke goederen heeft mogelijk gemaakt, welke alles, wat tot hiertoe in dien kring werd bewonderd, als onbeduidend doen voorkomen en der moeite niet waard te worden aangekeken, zoo zal ook in de zedelijke en verstandelijke wereld de bijeenvoeging van de inspanningen der afzonderlijke personen groote werken tot stand brengen.”

„De publieke geest, welke het Nederlandsche Volk steeds heeft gekenmerkt, waar in het maatschappelijke leven offers werden gevraagd voor het heil van medeburgers, verflaauwde dan ook thans niet, nu hij een' wijderen werkkring heeft gekregen en zich ook op politiek gebied moet bewegen.”

Zoo de voorlezing, waarmede wij onze lezers getracht hebben bekend te maken, met dat opwekkend woord ware besloten, wij zouden niet in gebreke zijn gebleven het een en ander daarbij te voegen; omdat het toch niet onverschillig kan worden geacht, *hoe* die publieke geest zich openbaart, daar de hoedanigheid of de waardering van dien geest vaak noodlottig is geweest. De volksgeest heeft zich niet altijd van eene gunstige zijde doen kennen, en dikwerf werden de sporen van eene noodlottige werking nog jaren achtereen bespeurd.

De schrijver heeft dit dan ook niet uit het oog verloren en daarom zegt hij teregt: „Eéne zaak hebben wij verondersteld, zonder welke publieke geest evenveel kans heeft het Volk in een poel van jammeren te storten als om het gelukkig te maken. *Dat die geest*, namelijk, uit zich zelven *zedelijk*, ook *verstandig zij*.”

Hoe menigmaal scheen die geest niet meer dan een spel der hartstogten, vaak de uitdrukking eener opgewondenheid van het oogenblik, meestal opgewekt door een enkelen — spoedig overgeslagen tot velen. Niet alzoo de publieke geest, door den schrijver bedoeld.

„Belangstelling en deelneming in de welvaart van het Vaderland, gepaard met de zucht om daaraan behulpzaam te zijn, doen bij den verstandigen mensch in de eerste plaats de zucht ontstaan om eenige kennis te krijgen van de zaken, waarmede hij zich gaat bemoeijen. Goede wil, zonder kennis van zaken, maakt van menigeen een onhandigen vriend, die al ligt meer kwaad kan uitrigten dan een vijand.”

„De eerste werking van den publieken geest zij

daarom, dat hij ons lust inboezeme, om eenige kennis te verkrijgen van de middelen, waardoor het geluk van den Staat kan worden bevorderd, opdat wij niet misschien, in de meening al heêl iets moois te hebben uitgedacht, dronken van vreugde en in heiligen ijver, het trojaansche paard binnenhalen. Alle Staatsburgers behoeven, om een goed politiek leven te leiden, daarom nog geene geleerden te zijn, doorkneed in de Staatswetenschappen; zulks zoude strijden met de verdeeling van den arbeid in de maatschappij, de eerste voorwaarde van ontwikkeling. Maar toch *eenige* kennis dient de Staatsburger te hebben van de wijze, waarop de Staatsmachine is zaâmgesteld en van de beginselen, waarvan bij die zamenstelling is uitgegaan. De geschiedenis, die vooral van zijn eigen land, behoort hem niet geheel vreemd te zijn, opdat de wijze lessen van het verledene zijn verstand opklaren, zijn oordeel scherpen en hij zich het goede en kwade daarin te gelijk ten nutte make tot zelfvorming en zelfveredeling. Bijzonder van pas zal hem ook komen eenige bekendheid met de regelen, volgens welke de stoffelijke goederen door de volken worden verkregen, met de theorie van de stoffelijke welvaart, de staathuishoudkunde.»

Langs dien weg en bij het gebruik van die middelen wordt de publieke geest een krachtige en zedelijke hefboom tot volksbeschaving en volkswelvaart. Wederkeerig zal die geest gunstig werken op huisselijk geluk en persoonlijken welstand. Zóó ontstaat die hoog ontwikkelde nationale kracht, zonder welke heden ten dage geen Staat bewaard blijft.

Innig is het te betreuren, dat die publieke geest in onze dagen zich zoo vadzig en zoo afgemat betoont. Van waar dat verschijnsel? Zou het niet in waarheid zijn, omdat een groot deel der Natie zich heeft laten opwinden, en *na* de teleurstellingen, die daarop zijn gevolgd, afkeerig van elke bemoeijenis met staatsbelangen het belangrijk onderscheid voorbij ziet, dat er tusschen *partijen* en *partijschappen* bestaat, en slechts starende op het *misbruik*, tevens het wijs gebruik verwerpt van middelen tot voeding en versterking van een *verstandigen publieken geest*?

De afgeloopene verkiezingen hebben op nieuw het bestaan van dat verschijnsel gestaafd; maar zullen juist voor velen een leerzaam voorbeeld geweest zijn, hoe, hetgeen in het afgetrokkene beschouwd, waarlijk *goed* kan genoemd worden, in de hand van onverstandigen en kwaadwilligen eene oorzaak wordt van veel kwaads. De regtstreeksche verkiezingen zijn gegrond op de onderstelling, dat de Kern der Natie wordt gevonden onder hen, die in 's Lands lasten deelen; — dat die kern der Natie verstandig en zedelijk is; zoodat, waar die onderstelling faalt, niet de kieswet er de schuld van draagt, maar dat dan integendeel door bedaarde redenering, door kalm en gematigd onderrigt, onophoudelijk moet worden gearbeid aan de ontwikkeling van den publieken geest bij de Nederlandsche Natie.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

De tijdingen uit de Krim betreffen hoofdzakelijk niet anders, dan bijzonderheden nopens de vorderingen aan de werken over en weder, en schermutsingen, die echter tot geene uitkomst van aanbelang voeren. De Russen hebben op nieuw een uitval tegen den Redan gedaan, doch zij werden, met een klein verlies, afgewezen. In de Azofsche zee is door de bondgenooten een aanval tegen Ghenitschi gerigt, welke stad gebombardeerd moet zijn. De Russen hadden zich wel verweerd en lieten zich zeer gelegen zijn aan het behoud van eene brug, die van Tsjongar, welke van die zijde de gemeenschap met de Krim onderhoudt.

De bondgenooten schijnen een nog krachtiger aanval daartegen in den zin te hebben, doch hiertoe de aankomst van een aantal kanonneerbooten uit Engeland af te wachten.

De terugroeping van lord Stratford de Redcliffe schijnt een gevolg van de mindere overeenstemming, die tusschen dien staatsman en den nieuwen Franschen gezant, den heer Thouvenel, te vreezen was. Het prikkelbaar karakter van den Engelschen gezant liet weinig goeds, in dat opzigt, voorspellen; zoodat men verstandiger oordeelde, moeijelijkheden te voorkomen, die de zaken in het Oosten nog meer zouden verwikkeld hebben.

De goede verstandhouding tusschen Frankrijk en Oostenrijk blijft, althans voor het uiterlijke, heerschen. Beide Staten schijnen overtuigd, dat, ofschoon zij elkander niet over het Oostersche vraagstuk hebben kunnen verstaan, zij met eene breuk niets zouden kunnen winnen, en veel op het spel zouden hebben gezet.

Van onderscheidene loutere geruchten zullen wij geen gewag maken; met eenigen grond spreekt men er van, dat de Keizer der Franschen er toe besloten heeft zijn neef, Prins Napoleon, zitting in den raad van ministers te geven, met raadplegende stem.

De leening in Frankrijk wordt met denzelfden ijver voortgezet; zij zal ook nu, zoo men gelooft, de verwachtingen overtreffen.

De waarborg van de Turksche leening is in Engeland nader verleend, en wel met toejuiching, blijkbaar om den ongunstigen indruk weg te nemen, dien de aanvankelijk kleine meerderheid ten voordeele daarvan had veroorzaakt.

De betrekkingen tusschen de Spaansche regering en den Pauselijken stoel schijnen nog altijd zeer ongunstig te staan; men spreekt er van dat de gezanten over en weder hunne passen zullen vragen.

In Portugal wordt eene buitengewone zitting der Cortes tegen September verwacht, bij gelegenheid dat de jeugdige Koning den grondwettelijken eed zou afleggen, alvorens de teugels der regering te aanvaarden.

ENGELSCHE POST.

In de Engelsche ministeriële bladen van 25 Julij wordt de aandacht gevestigd op de toenemende gisting in Italie en op de moeijelijkheden, welke daardoor voor de geallieerden van Oostenrijk ontstaan kunnen. Daarbij wordt aangemerkt, dat, ofschoon geschil is gerezen over het derde punt van de bekende vredes-voorwaarden, Engeland en Frankrijk verbindtenissen jegens Oostenrijk hebben aangegaan, en dat het, ofschoon Oostenrijk ligtvaardig wil heenstappen over de verpligtingen, die het bij het tractaat van 2 December heeft op zich genomen, niet te denken is, dat de twee eerstgenoemde mogendheden daarom niet naauwgezet de aangegane overeenkomsten zullen nakomen.

— In de zitting van het Lagerhuis van 26 dezer is de wet nopens de Turksche leening, zonder tegenstand en onder luide toejuichingen, ten tweeden male gelezen.

— Lord Panmure heeft aan de dagbladen eene depêche van den generaal Simpson, van den 25 dezer, des avonds ten vijf ure, medegedeeld, welke niets anders inhoudt dan dat de cholera sedert zijn laatste rapport niet is toegenomen en de gezondheidstoestand der troepen geruststellend blijft.

— Ziet hier een vergelijkenden staat van de verliezen door het Engelsche leger geleden in de gedenkwaardigste gevechten en belegeringen dezer eeuw.

	Gesneuvelden.		Gekwetsten.		
Veldslagen.	Offic.	Sold.	Offic.	Sold.	Totaal.
1809, Julij 28, Talavera	27	643	171	3255	4096
1811, Mei 16, Albufera	32	850	165	2567	3614
1812, Julij 22, Salamanca	28	360	178	2536	3002
1813, Junij 21, Vittoria	23	479	167	2640	3309
1854, Sept. 20, Alma	25	344	81	1540	1990
1854, Nov. 5, Inkerman	43	594	101	1804	2542
Belegeringen.					
1812, Badajoz	58	700	211	2600	3569
1813, San Sebastian	47	641	105	1442	2235
1854, Sebastopol	64	887	207	3771	4929

DUITSCHE POST.

In een betoog, nopens de staatkundige aangelegenheden van den dag, in een half-officieel Oostenrijksch blad medegedeeld, komt, onder anderen, het volgende voor:

«Waarom zond Sardinie de kern van zijn leger naar het kerkhof van de Krim? Het antwoord, dat zulks geschiedde in het belang der beschaving, zoude voor niets meer kunnen gelden, dan voor eene welklinkende zinsnede. Een beroep op de vroegere daden der Genuezen, zou voor niets meer kunnen worden aangemerkt, dan voor eene romaneske toelichting van dezen avontuurlijken veldtogt. Zelfs de verhevene uitboezeming, dat Sardinie zich bij het Westen had gevoegd, opdat in den grooten strijd van Europa het Italiaansche vaandel niet mogt ontbreken, zou almede niet geheel voor goede munt kunnen worden aangenomen. Allerminst zou de bewering kunnen gelden, dat Sardinie voor de Duitsche belangen, die bij de Oostersche verwikkelingen zoo zeer op den voorgrond staan, zou willen strijden.

«De geschiedenis verklaart de handelwijze van Sardinie. Piemont heeft noort zijn voordeel gezocht in de onzijdigheid, maar heeft steeds partij getrokken in den strijd, dan eens aan de eene en dan eens aan de andere zijde, en heeft dikwerf van partij gewisseld, naarmate dit voordeel konde aanbrengen. Deze staatkunde is voor Piemont niet onvoordeelig geweest. Het is bij elken strijd magtiger dan te voren geworden. Men kan dus als zeker aannemen, dat Sardinie ook ditmaal deze beginselen niet heeft verloochend, en bij het bevorderen van de zaak der beschaving en der nationale eer, geenszins practicale voordeelen uit het oog heeft verloren. Waarin zullen echter die voordeelen bestaan? Dit is, ten aanzien van Sardinie, bij de Oostersche verwikkelingen, eene gewigtige vraag. Naar welke zijde Sardinie voordeel tracht te erlangen, is sedert jaren genoeg bekend. De Sardinische staatkunde streeft naar het Oosten; — het Oosten van Sardinie ligt na bij de hand, en Rusland is ver van den gezigtender van dit Oosten verwijderd.

«Aan den anderen kant mag men vragen: waarom hebben de Westersche mogendheden, en inzonderheid Frankrijk, zich zoo zeer aan het verbond met Sardinie laten gelegen liggen? Gewis niet alleen uit een krijgskundig oogpunt, ofschoon de medewerking van een aanzienlijk leger van Sardinische troepen in dezen menschenverslindenden oorlog altijd als zeer gewenscht moet voorkomen. Het is van oudsher de staatkunde van Frankrijk geweest om de aan zijne grenzen aanwezige kleinere Staten, ook zoo veel mogelijk aan zijne staatkunde te verbinden. Voor het jonge Keizerrijk was het voortzetten van deze aloude beginselen te noodwendiger, vermits het zich, als geheel alleen en op zich zelf staande, geenszins in een behagelijken toestand gevoelde, en deze onbehagelijkheid zelfs als eene der voornaamste oorzaken van den tegenwoordigen oorlog moet worden aangemerkt. Hier bood zich de gelegenheid aan om het Napoleontische stelsel te hervatten en Frankrijk aan het hoofd te stellen van een nieuw Statenverbond. Dat Frankrijk daarbij het oog op Sardinie vestigde, was natuurlijk, maar dat het Frankrijk gelukte om dadelijk Sardinie daartoe te winnen, moet aanleiding geven tot ernstige overwegingen.

«Men mag niet aannemen, dat Sardinie zijne krijgsmagt alleen in soldij heeft afgestaan, maar wel, dat het daarbij staatkundige voorwaarden heeft gesteld, waaraan eenmaal moet worden voldaan. Al is deswege geene gelegenheid verschenen, gesloten, moet dit als van zelf sprekende worden aangemerkt. Meermalen heeft het Westen verklaard, dat die geen deel neemt aan den strijd, ook niet op de voordeelen van dien strijd mag rekenen. Sardinie zal derhalve ook van die voordeelen genieten, gelijk het deelt in de eer en in het gevaar, en in dit laatste reeds rijkelijk. Waar zijn die voordeelen voor Sardinie op de kampplaats? Indien men mistast, kan ligt de schoonste overwinning op niets uitloopen: de Oostersche verwikkeling geheel en al worden omgekeerd, en Rusland op nieuw zegevieren.

«Sardinie is zijn aanwezen als onafhankelijke magt verschuldigd aan de noodzakelijkheid van een Midden-Staat tusschen Oostenrijk en Frankrijk. Het is daartoe geschapen en met Genua vergroot. Oostenrijk heeft dit beginsel erkend, en zich zelfs, tot behoud daarvan, opofferingen getroost, ook toen het, na een hoogst vijandigen aanval, zegevierend op Sardinischen bodem stond. Bezwaarlijk zou Frankrijk in dergelijke omstandigheid zich hebben laten afhouden van Savoije en Nizza terug te nemen. Oostenrijk is verder gegaan en heeft zelfs de verbetering van eene voor dien Staat ongunstige grensscheiding niet gevorderd, en daardoor de erkenning van het staatkundig gewigt van Sardinie tot in hare uiterste grenzen opgedreven.

«Wij hebben hiermede eerlijk de antwoorden op de Sardinische vragen aangeduid. Vele vragen liggen in den verwarden knoop der Oostersche verwikkeling opgesloten, en het zou nuttig zijn dezelve bij tijds, vredelievend, maar vrijmoedig uiteen te zetten, want, moet de knoop eenmaal met het zwaard worden doorgehouwen, dan zullen men naderhand de draden weder zorgvuldig moeten ter hand nemen, ten einde die op nieuw aaneen te kunnen hechten; want het zijn de draden van het Staten-stelsel van Europa.»

— De berigten uit Warschau wederspreken het gerucht, als zou de Russische regering den uitvoer van graan langs de Oostenrijksche grenzen hebben verboden. Die uitvoer is nimmer vrijer geweest dan thans.

— Aan de *Ostdeutsche Post* wordt uit Odessa geschreven: «De leiding der verdediging binnen de stad, is door de verwonding van den generaal Totleben aan den wakkeren generaal Melnikoff opgedragen. Bij deze gelegenheid kan ik niet nalaten van een in de krijgsgeschiedenis zaamen trek van zelfopoffering melding te maken. Gedurende het stormloopen van 18 Junij viel op de bastion Korneloff eene bom van 7 pud zwaarte juist naast den generaal Totleben; door den schok bevangen, viel deze op den grond. Terstond snelden zes soldaten toe, en bedekten hem met hunne ligchamen; de bom barstte, doodde oogenblikkelijk vijf hunner, en de zesde ligt zwaar gewond in het hospitaal. Totleben kwam met een lichte kneuzing vrij.»

— In te Londen ontvangene brieven uit de Donau-Vorstendommen wordt de toestand van die landen als veel verbeterd voorgesteld. «De oogst (dus wordt daarin gemeld) is uitmuntend uitgevallen en de geest der inwoners zeer goed. De Oostenrijkers hebben hun bezettingsleger iets verminderd. De eenige bezorgdheid, die men nu koestert, is deze, dat men vreest voor eene beweging in de Dobrutscha van den kant der Turken. Deze namelijk zouden, zoo als men zegt, eene onderneming in den zin hebben, ten einde de tegen hen overstaande Russen bezig te houden, en alzoo te beletten, dat de vijand versterking zond naar Odessa, hetwelk een bezoek van de geallieerde vloten zou ontvangen. De inwoners van Odessa hebben dit reeds sedert lang verwacht, en zijn daarom in grooten getale naar Teraspol en Kischeneff geweken; thans een veldtogt in Bessarabie vreezende, zijn zij naar het gouvernement Kiew teruggetrokken.

Bijzondere brieven uit het leger in de Krim tot den 13 Julij, melden, dat de hitte van het jaargetijde geenszins de ziekte en ongesteldheden heeft doen uitbreken, waarvoor men beducht is geweest, maar dat de manschap zeer veel last heeft, vooral des nachts, van ontelbare zwermen vliegen. De Russen versterkten steeds den toren van Malakoff, maar men dacht niet, dat de Franschen tot eenen tweeden storm zouden overgaan, vóór dat maatregelen waren genomen om de Russische stoomschepen te verjagen, welke bij den storm van den 18den deze krijgsmagt zulke gevoelige verliezen hadden toegebragt. De Russen hieten het echter geenszins daarbij berusten, maar hielden zich druk bezig met achter den Malakoff-toren nieuwe middelen van verdediging op te werpen en zich te wapenen, waartoe het hun noch aan manschap, noch aan materialen, noch aan middelen van vervoer scheen te ontbreken. — In het leger liep het gerucht, dat de reeds bejaarde en van tijd tot tijd jichtige generaal Simpson, een opvolger zoude bekomen.

Odessa is thans, volgens de van daar ontvangen berigten, als uitgestorven; al de korenmagazijnen zijn geledigd, en de koopheden hebben last gegeven om de ladingen, welke van den Dnieper derwaarts op reis waren, niet verder te verzenden.

FRANSCHE POST.

Algemeen verbaast men zich over de hooggaande weelde, die sedert eenigen tijd in Parijs heerscht en over de ontzettende verteringen, welke door velen gedaan worden. Eene regtszaak, die dezer dagen voor het geregtshof der Seine diende, moge tot bewijs strekken hoe ver sommigen te dezen opzigte gaan. De markiezin du Hallez, dochter van mevrouw Tallien en halve zuster van den prins du Chimay, had zekere jufvrouw Bunel Maréchal tot modeleverancier erster. Binnen den tijd van vier jaren had deze haar voor een bedrag van 79,000 francs geleverd, waaronder beddelakens voor de som van 1964 fr. de twee stuks, een oorkussen van 699 fr., een mouseline kinderjurk van 686 fr., eene blonde robe van 2530 fr., eene poppenkleedermaad van 765 fr. en eene robe voor dezelfde pop van 160 fr. voorkomen. Mevrouw du Hallez leeft van haren echtgenoot

gescheiden, maar hij geeft haar een jaargeld van 60,000 fr., in weerwil waarvan zij beslandig in geldelijke verlegenheid verkeert en slechts zeer langzaam en teikens op rekening betaalt. Zoo was zij jufvrouw Bunel nog 34,000 fr. schuldig, en toen deze dringende werd, beweerde mevrouw de markiezin dat de rekeningen veel te hoog waren geweest en geacht moesten worden met de betaalde 45,000 fr. voldaan te zijn. Maar de regtbank heeft anders beslist en wel eene korting van 20 percent toegestaan, maar overigens de markiezin tot voldoening van 27,200 fr. en de kosten van het proces veroordeeld. Uit door den advokaat der modemaakster voorgelezene brieven is het gebleken, dat in het beursspel, waaraan mevrouw du Hallez zich overgeeft, eene der oorzaken harer geldelijke verlegenheid gezocht moet worden.

— In den avond van 21 dezer werd in den schouwburg der Porte St. Martin een nieuw stuk ten tooneele gebracht, getiteld: *Paris*, hetgeen de geschiedenis dezer stad van den inval der Romeinen tot aan de uitreiking der adelaars door Napoleon op het Veld van Mars voorstelt. Het begon des avonds ten 7 ure en eindigde den volgenden morgen ten 2 ure. De slotscène vertoont Frankrijk zelf, dat alle natiën in het Palais d'Industrie ontvangt. Het stuk is met eene pracht gemonteerd, die alles te boven gaat wat men van dien aard gezien heeft.

— Te Lyon heeft men den schok eener aardbeving gevoeld.

— Het voor eenige dagen medegedeelde gerucht, als zoude de maarschalk de Castellane, in den waan dat de Keizer overleden was, eene proclamatie, waarbij de oudste tak der Bourbons voor de troonsopvolging wordt aanbevolen, hebben opgesteld en naar de drukkerij gezonden, wordt thans op eene bepaalde wijze tegengesproken.

— De maatschappij voor de uitrustingen ter zee te Havre heeft aan den heer Guibert, scheepsbouwmeester te Nantes, de vervaardiging opgedragen van zeven clipperschepen van 800 tonnen, van zes van 500 tonnen, en van drie ijzeren vaartuigen. Dit scheepsmaterieel zal eene gezamenlijke waarde vertegenwoordigen van ongeveer 8 millioenen francs.

— Prins Napoleon staat thans in hooge gunst bij den Keizer, er is zelfs sprake om hem eene adviserende stem in den ministerraad te schenken. Men gelooft dat dit tevens het teeken tot eene wijziging van het ministerie zal zijn. Immers de stelling van den heer Fortoul wordt nog steeds bedreigd. De heer Fould heeft van zijne zijde met den invloed der Keizerin te kampen, die hem in geenen deele genegen is. Men noemt reeds *de Persigny* of *Walewski* als zijnen opvolger.

— Er heerscht thans eene drukke briefwisseling tusschen den Keizer van Oostenrijk en dien van Frankrijk, welke correspondentie tevens aan het Engelsche kabinet medegedeeld wordt.

— Het Fransche regeringsblad heeft den 27 dezer een telegrafisch bericht medegedeeld van den generaal Pélissier, gedagteekend den 25 dezer des avonds, waarin wordt gemeld, hoe de Russen na eene legendige kanonnade een uitval hebben gedaan uit den kleinen Redan; zij waren krachtig teruggeslagen en in alleraijl naar Sebastopol teruggekeerd, met achterlating van eenige gewonden en acht dooden.

— Verschillende te Havre genomen proeven, om de kiel der schepen in plaats van met koper met caoutchouc te bedekken, zijn volkomen geslaagd. Het bedekken met caoutchouc is 50 percent goedkooper dan het koperen.

Binnenland.

's Gravenhage, 28 Julij.

Z. M. heeft aan H. van de Poll, burgemeester van Veenendaal, op zijn verzoek eervol ontslag uit die betrekking verleend.

Z. M. heeft het eervol ontslag, aan L. J. Stratingh, burgemeester en secretaris van Hoogkerk, uit laatstgenoemde betrekking op zijn verzoek verleend, bekrachtigd.

Z. M. heeft tot rector magnificus bij de hoogeschool te Groningen voor het academiejaar 1855/56 benoemd den hoogleeraar J. H. Jansen.

Z. M. heeft benoemd: tot 2den luit. bij het wapen der infanterie; bij het 2de reg., de kadets W. de Waal en J. C. Harsveldt; bij het 5de reg., de kadets E. F. Kempers, L. J. B. Verschoor en jhr. L. D. Meijer; bij het 8ste regem., de kadets jhr. F. van Spengler en R. D. W. Koops: tot 2den luit. bij het wapen der cavallerie: bij het 1ste regem. dragonders, de kadets E. van Wickevoort Crommelin en jhr. G. F. van de Poll; bij het 4de regem. dragonders, den kadet jhr. W. van Loon; tot 2den luit. bij het wapen der artillerie: bij het regement veld-artillerie, de kadets W. K. L. van Helden, H. M. Steenberghe, F. Knoote, D. H. Cromhout en J. A. van Otterloo; bij het 2de regement vesting-artillerie, den kadet C. L. Doorman; bij het 3de regement vesting-artillerie, de kadets H. W. van Marle, R. Verschoor en jhr. W. F. G. A. von Pestel; bij het regement rijdende artillerie, de kadets jhr. W. A. Alting von Geusau en jhr. W. G. Hovy; tot 2den luitenant bij het corps ingenieurs, mineurs en sapeurs, de kadets J. F. Beijen, H. Viervant, F. H. Ampt en F. W. Conrad, allen herkomstig van de Koninklijke Academie voor de Zee- en Landmagt.

Wij lezen de volgende advertentie in *de Nieuwsbode* van heden:

Twee leden van de kiezers-vereeniging *de Eendragt* hebben, met bevreemding, uit het *Dagblad van Zuidholland en 's Gravenhage*, ontwaard de aanbeveling van twee kandidaten voor den Gemeenteraad. Zij achten zich om BIJZONDERE REDENEN verpligt, hij deze te verklaren, dat èn zij èn eenige andere leden, *niet* tot de Vergadering zijn opgeroepen, waarin die keuze zou hebben plaats gehad. Welke middelen!!!

Waren zij opgeroepen geweest, zij zouden, met zoovele andere fatsoenlijke burgers, gestemd hebben voor de heeren;

Mr. A. DE PINTO, en

Jhr. Mr. H. J. VAN DER HEIM.

Onze lezers zullen zich herinneren, dat *alleen* in de zeer kleine Kiesvereeniging *de Eendragt* — en waartoe, naar het *nu* blijkt, zelfs niet *alle* leden zijn opgeroepen, — MR. D. LÉON in de plaats van MR. DE PINTO gekozen is.

De kiesvereenigingen *Nederland* en *Vaderland en Koning*, hebben tot candidaten benoemd voor de verkiezing van twee leden voor den gemeenteraad alhier op Dingsdag 31 dezer, de heeren: MR. A. DE PINTO en JHR. MR. H. J. VAN DER HEIM.

* Z. M. de Koning zal waarschijnlijk eerst Dingsdag van het Loo in de residentie terugkeeren.

* Heden morgen heeft de kolonel Jhr. Singendonck; inspecteur-generaal van het wapen der artillerie, in de Mahiebaan eene inspectie gehouden over de in deze residentie liggende batterij veld-artillerie.

* Heden zijn de vergaderingen van de algemeene synode gesloten.

* In de residentie zijn aangekomen en aan het Hôtel de Bellevue afgestapt Signor Edoardo Freitag, Signor Sua Maglie Guiseppa en Signor Edeardo Ventiquatton, komende uit de Romeinsche Staten, en in de Marechal de Turenne (Hôtel Fuhrs) de baron Carl von Pecklin, hoofd-officier in dienst van Z. M. den Koning van Denemarken, met familie.

* Heden in den vroegen morgen heeft er in de Snoekstraat alhier, een ongeluk plaats gehad; zoo het schijnt door het hard rijden van een rijtuig, is een knaapje van ongeveer elf jaren daaronder geraakt, het kind heeft belangrijke verwondingen bekomen zoo zelfs dat het in levensgevaar verkeert.

* Den 25 dezer is te 's Graveland overleden de H. E. G. heer J. Corver Hooft, oud-lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Hij was omstreeks het jaar 1780 te Amsterdam geboren en behoort tot de oude aanzienlijke familie Hooft, waarvan velen in de geschiedenis en de letterkunde van hun vaderland een beroemden naam hebben verworven. Hij heeft zijne studien in de regten te Utrecht volbragt. Hij was kamerheer van Koning Lodewijk Napoleon en lid van den Stedelijken Raad van Amsterdam. Tijdens het Fransch Keizerrijk was hij kamerheer van Napoleon. Na de omwenteling van 1813 werd hij tot lid der Provinciale Staten van Holland gekozen.

In 1824 werd hij door die Staten benoemd tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, met welke betrekking hij gedurende eene reeks van jaren vereerd werd. Hij onderscheidde zich daar door het houden van verschillende redevoeringen, die van zijne kennis en juisten blik getuigden. Hij schaarde zich in die Kamer meest aan de zijde van hen, die gematigden vooruitgang voorstonden en de verwikkelingen in 's Rijks geldmiddelen bestreden. In de zitting der Kamer van 1828-1829 vervulde Corver Hooft een voorname verzoenende rol. Men zal zich nog gewis herinneren, de vele verzoekschriften, die vooral in de zuidelijke provincien van de Tweede Kamer gerigt werden zoogenaamd tot herstel van grieven. Hij zag dat er eene poging moest worden aangewend, om, zoo mogelijk de ontstane gisting te doen bedaren. Van daar dat hij zich met den heer Le Hon vereenigde, om aan de Tweede Kamer voor te stellen, een adres aan den Koning aan te bieden, ten einde al die adressen aan HDs. aandacht aan te bevelen.

De Tweede Kamer vereenigde zich na langdurige beraadslagingen, met dat voorstel, maar het mogt de goedkeuring der Eerste Kamer niet verwerven. Ook in lateren tijd bleef hij getrouw aan zijn beginsel, om zooveel mogelijk de verschillende gevoelens tot één te brengen en overdrijving van welken kant ook te voorkomen. Hiervan kan een geschrift ten bewijze strekken, dat hij in 1839 uitgaf onder den titel van «gedachten over de wijziging onzer Grondwet door een lid der Staten-Generaal aan zijne medeleden ter overdenking aangeboden.» Het voorberigt van dat geschrift is van zijne handteekening voorzien.

De Min. van Buitenl. Zaken had aan het slot van de staatkundige mededeeling in het begin van 1839 aan de Staten-Generaal gedaan, officieel te kennen gegeven, dat het tijdstip daar was, om die wijzigingen in de grondwet te brengen, die den loop der gebeurtenissen toen zeker in onze grondwet genoodzakelijk gemaakt hadden. Naar aanleiding van die mededeeling legde hij zijne gevoelens over dit gewigtig onderwerp bloot. Hij zag volkomen in, hoe voorzigtig men daarbij te werk moest gaan, en hoe eene gespannen verwachting bij zoovele tegenstrijdige meeningen over de herziening in de grondwet, de gezegende gezondheid, die het Vaderland genoot, en de rust en voorspoed der bevolking, welke daarvan het gevolg is, kon dreigen in gevaar te zetten.

Dat geschrift toont aan welke wijzigingen hij op dat tijdstip in onze Grondwet verlangde. Het had ten doel zijne medeleden met bedaardheid voor te bereiden tot een moeijelijken taak, die hun was opgelegd, en waarvan het toekomstig heil voor ons Vaderland kon afhangen. Nog eenige jaren bleef hij het lidmaatschap der Tweede Kamer waarnemen; waarna hij het staatkundig leven vaarwel zeide en tot den huiselijken kring terugkeerde. Uit een en ander zal, naar wij gelooven, blijken, dat hij zijne gematigde beginselen steeds getrouw gebleven is.

* Programma der uit te voeren muzijkstukken, door het muzijkkorps van het 4e regement dragonders, voor het *Groot Paviljoen* in het bosch, op morgen, Zondag, des namiddags ten 2 ure: 1o. Marsch, der Tamhäuser, van Wagner; 2o. Ouverture, les Normans devant Paris, van Mercadante; 3o. Quintello de l'opéra Une Nuit à Grenade, van Kreutzer; 4o. Gute Meinungs Walzer, van Hänsel; 5o. Alma Sieges Galop, van Stasnij; 6o. Fantaisie de l'opéra Robert le Diable, van Coenen; 7o. Duo de l'opéra Norma, van Bellini; 8o. Carlsbad Walzer, Labitzky; 9o. Redowa, van Sacré; 10o. Wiener Kreutzer Polka, van Strauss.

De wetten op de afschaffing van den accijns van het gemaal, de verhooging van den accijns van de suiker en de afschaffing van het tonnegeld, zijn door Z. M. bekrachtigd, en geplaatst in het *Staatsblad*, dat uitgegeven is den 24 Julij.

Krachtens het slot van art. 7 van 's Konings besluit van 31 Julij 1841 (*Staatsblad* no. 26), is den 24sten dezer aan de heeren Jan van Andel Hz. c. s., te 's Hertogenbosch, een uitstel van zes maanden bewilligd tot het in werking brengen der stoomsleepdienst van 's Hertogenbosch tot Schiedam enz. heen en terug, waarvoor hun den 16den November 1854 vergunning werd verleend; welk uitstel gerekend wordt te zijn ingegaan met den 16den Junij 1855.

Op den 31 December 1854, bedroeg de bevolking van dit Rijk volgens de godsdienstige gezindten:

Protestanten	1.935.420,	dus 60½ pct.
Roomsch-Cath. en Oud-Roomsch	1,201.891,	„ 37½ „
Israëliten.	62.610,	„ 2 „
Tot geen dier gezindheid behoorende	1.479,	
Totaal	3.201.400,	

In de verschillende provincien staat de verhouding als volgt:

	Protestanten.	Roomsch-Cath.	
Noordbrabant . . .	12 . . .	88	op 100 inw.
Gelderland	62 . . .	38	„ „ „
Zuidholland	76½ . . .	23½	„ „ „
Noordholland . . .	70½ . . .	29½	„ „ „
Zeeland	74½ . . .	25½	„ „ „
Utrecht.	61½ . . .	38½	„ „ „
Friesland	91 . . .	9	„ „ „
Overijssel.	68 . . .	32	„ „ „
Groningen	92½ . . .	7½	„ „ „
Drenthe	96 . . .	4	„ „ „
Limburg	2½ . . .	97½	„ „ „

De geheele verhouding, met weglating van Noordbrabant en Limburg, is 74½ tot 25½.

Door de Nederlandsche Handel-Maatschappij zijn de volgende 14 schepen bevracht:

Voor Rotterdam: *Vice-Admiraal Gobius*, kapt. A. A. v. d. Linden; *Hendrika*, L. G. Verheek.

Voor Amsterdam: *Lucia Maria*, G. Papineau; *Prov. Drenthe*, H. Beckering; *Graaf van Nassau*, E. Sanders; *Australie*, D. B. Jochems; *Nederland*, P. Huidekoper; *Maria Agnes*, R. A. Tange; *Samarang*, P. L. Dupain; *Salatiga*, J. N. Besier, de beide laatste van Rotterdam.

Voor Dordrecht: *Christiaan Huijgens*, A. J. Ihlowen, van Schiedam.

Voor Middelburg: *Commercie Compagnie* J. H. Horn; *Noordster*, J. Luteijen.

Voor Schiedam: *H. Liduina*, P. Lommerse.

In een der laatste Nis. van de *Illustration Française* komt een verslag voor, over de boekwerken der verschillende landen op de wereld-tentoonstelling. Van den Nederlandschen boekhandel zegt de schrijver: *Il n'y a plus de Hollande, il n'y pas de livres!!*

Ieder nu die nagegaan heeft, welke onvermoeide pogingen, door het bestuur der vereeniging voor de belangen des boekhandels, zijn in het werk gesteld, om den Nederlandschen boekhandel waardig te Parijs vertegenwoordigd te zien, kent daarvan den gunstigen uitslag. Als men de catalogus der ingezonden Nederlandsche boekwerken inziet, zal men overtuigd zijn, dat geene andere natie in dit opzigt beter vertegenwoordigd kan zijn.

Om dus de oorzaak van dit vonnis over de Hollandsche litteratuur geveld te verklaren, is uit het onderzoek gebleken, dat er ja een enkel werk was ten toon gesteld, maar dat de eigenlijke bezending der vereeniging in kisten zorgvuldig geborgen was. Dank zij de zorg van eenige bekwame deskundigen, worden pogingen aangewend om den Nederlandschen commissaris te doen begrijpen, dat die boeken daar tot een ander einde zijn gezonden, of het baten zal meld ik u later. (*Nieuwsbode.*)

In de zitting van den Gemeenteraad te Leijden van 26 Julij was aan de orde het plaatselijk belastingstelsel. Bij de algemeene consideratiën werd door het lid Olivier als motie van orde voorgesteld, dat het door burgemeester en wethouders gedaan voorstel aan hen worde teruggezonden, ten einde dat in overeenstemming te brengen met de bestaande wetten. Deze motie van orde is aangenomen met 10 tegen 8 stemmen. (*L. Ct.*)

* De gemeenteraad van Gouderak heeft besloten, voor dit jaar en vervolgens wederom eene kermis in te stellen, aanvangende den vierden Donderdag in de maand Augustus van elk jaar en eindigende Zaturdag daaraanvolgende met middernacht.

* In de maand September aanstaande zal door de Hollandsche Maatschappij van Landbouw eene algemeene tentoonstelling van vee en voortbrengselen van den Landbouw

te Hoorn worden gehouden, waarvan de programma's reeds uitgegeven en bij de verschillende afdeelingen van genoemde Maatschappij voorhanden zijn. Even als bij dergelijke vroegere tentoonstellingen is geschied, zijn de gemeentebesturen verzocht, om de aandacht der landbouwers in hunne gemeente op deze nuttige onderneming te vestigen, en zijn zij ook thans tot het doen van ruime inzendingen, ter bereiking van het met zoodanige algemeene tentoonstellingen beoogd doel aangespoord.

Volgene de *Neue Zuricher Zeitung* heeft een handelshuis te Genève berigt ontvangen, dat de Maatschappij voor de wereldtentoonstelling te New-York zich failliet heeft verklaard, en niet in staat is de uit Europa voor de tentoonstelling ontvangen voorwerpen vrachtvrij terug te zenden, waartoe zij zich verbonden had.

Vroeger, om den aanvloeijenden stroom van gouddelvers, sedert 1848, te kunnen voeden, geschiedden er menigvuldige exportatien van graan en meelwaren uit de Ver. Staten naar San Francisco; naarmate de nabij gelegen landen echter bebouwd werden, verminderden die aanvoeren, en thans bij de algemeene schaarschheid aan tarwe, ziet men dat ook reeds deze nieuwe productie-plaats onmiddelijk voor exportatie wordt aangesproken, om het hare toe te brengen tot aanvulling van het algemeene deficit. In de maand April van dit jaar lagen in de haven van San Francisco een zestal groote schepen geladen, of in lading, om het excedent van den binnenlandschen landbouw uit te voeren. — Er is vooruitzigt, zoo meldt men, op veel tarwehandel; deze graansoort is aldaar laag genoteerd, en bij een waarschijnlijk ruimen oogst in dit jaar, geeft zij bij de tegenwoordige schaarschheid en den voortdurenden oorlog, eene goede rekening als remise naar Europa.

De Californische tarwe wordt gezegd gelijk te staan met de beste roode Dantziger tarwe en die zelfs te overtreffen, en de notering (midden van Junij) geven daarvoor te Londen een prijs van 55 sh. per quarter (*f* 11,50 à *f* 12 per mud.) (*Economist.*)

Het kan niet langer in twijfel worden getrokken, dat de proefneming om papier uit lindenhout te vervaardigen, bij uitstek goed geslaagd is. Het *Albany Evening Journal* is op lindenhout-papier gedrukt en ziet er zeer goed uit. De kleur zou echter nog witter zijn als de uitvinder Geo W. Bearslee geen wankleurig water had moeten gebruiken, hetgeen blijkt uit de proeven in het klein, die met zuiver water genomen zijn, en papier van de volmaaktste witheid hebben opgeleverd.

Ook was er eenige stugheid in op te merken; doch bij latere proefnemingen is de heer Bearslee deze voorgekomen en heeft soorten van elken graad in buigzaamheid vervaardigd, van vloeipapier af tot pakpapier toe.

Men denkt, dat drukpapier met voordeel kan gemaakt worden voor den halven prijs dien het nu kost.

Te Groningen is den 25 Julij het gewone jaarlijksche examen der doofstommen in de Noorderkerk gehouden.

De heer Mr. R. T. Guijot, instituteur, leidde de roerende plegtigheid. Hij sprak tot inleiding *over de repetitiën of herhalingen bij het onderwijs aan doofstommen.*

Daarna had bij opvolging de tentoonstelling plaats der proeven van bedrevenheid in het kunstmatig *schrijven*, in het *teekenen*, in vrouwelijke *handwerken* en in *ambachten.*

De blijken van vorderingen in het *luide spreken* werden eerst klassikaal gegeven, daarna door enkele kinderen bij beurten en eindelijk door *al* de kweekelingen gezamenlijk.

Het *afzien van den mond* wisselde telkens het *zelfspreken* af.

De proeven van vorderingen in het *schriftelijk uiten der gedachten* toonden tevens de vorderingen der kweekelingen in *aardrijkskunde*, *geschiedenis*, *natuurlijke historie*, *zedekunde* en *godsdienst.* Afzonderlijke blijken van vorderingen in het *rekenen uit het hoofd* zag men daarna.

Nu werd eene pantomimische voorstelling door een aantal kweekelingen gegeven van de *vervolging van David door koning Saul en het grootmoedig gedrag van den vervolgde.*

De plegtige uitreiking van *premiën* en der *ontslag-akten* aan 13 kweekelingen, die aan de maatschappij werden teruggegeven, besloot eigenaardig de blijde feestviering van de omtrent 150 ongelukkigen, die wij aan twee lange tafels in het midden van het ruime kerkgebouw zagen zitten. Allen hadden den blos der gezondheid op het aangezicht, en schenen verheugd over de innige deelneming der omstanders in hun lot, blijkbaar op zoo menig gelaat.

Hoe dikwijls wij ook deze treffende plegtigheid bijwoonden, bij vernieuwing werden wij geroerd door veel van wat wij zagen en hoorden, en het geheel bevestigde de overtuiging in ons, dat het instituut voor doofstommen te Groningen, 't welk reeds sedert 65 jaren bestaat, de warme belangstelling van Nederland waardig blijft, dat de inrigting, verre van te verouderen, zich onophoudelijk verjongt, dat hoofddirecteuren en onderwijzers steeds naar vooruitgang streven en al hunne krachten inspannen, om aan hunne edele roeping getrouw te blijven.

Het geheele getal kweekelingen bedraagt 146, waarvan 81 jongens en 65 meisjes; van deze zijn in het jongenskosthuis 70, in het meisjeskosthuis 59, in het Israelitiesch kosthuis 17, (11 jongens en 6 meisjes); hiervan zijn 110 Gereformeerd, 3 Afgescheiden Gereform., 9 Roomsch-Kath., 3 Doopsgezind, 4 Evang.-Luthersch, 16 Hoogduitsch-Israel., 1 Portugeesch-Israelitisch; uit de verschillende provinciën zijn: 32 uit Noord-Holland, 30 uit Zuid-Holland; 23 uit Groningen, 14 uit Gelderland, 14 uit Friesland, 15 uit Overijssel, 7 uit Utrecht, 4 uit Zeeland, 4 uit Drenthe, 3 uit Noord-Brabant. Van de jongens leeren, *in* het instituut, het kleermaken 21, pettenmaken 2, schoenmaken 11, schrijnwerken 10, kuipen 8, *buiten* het instituut: het kleêrmaken 2, schoenmaken 3, zeilmaken 3, letterzetten 9, borstelmaken 1, zadelmaken 1, koperslaan 2; van de meisjes leeren het naaijen, borduren enz. 58, breiden 7; nog bij geen ambacht of handwerk zijn 8. Voor rekening van het instituut zijn 119, toelage betalen, *f* 10 1, *f* 15 1, *f* 20 4, *f* 25 9, *f* 30 1, *f* 50 4, *f* 100 5, *f* 125 1, op eigen kosten 1.

Er worden dit jaar 13 kweekelingen van het instituut ontslagen; 11 hunner behooren tot het Hervormde, 1 tot het Roomsch-Katholijke kerkgenootschap, terwijl 1 de Israëlitiesche godsdienst belijdt. — Bovendien is aan een Israëlitieschen kweekeling reeds in de maand Mei ontslag verleend, ten einde hij gebruik konde maken van eene toen bestaande gelegenheid, om naar zijn geboorteland, Suriname, terug te keeren. (*Gron. Ct.*)

Naar men verneemt moet tegen den burgemeester van Best (N. Brabant) proces-verbaal opgemaakt zijn, ter zake van eene ingekomen klagt: dat op de stembiljetten ter verkiezing van leden voor de gemeenteraad, merkteekenen zouden zijn gesteld geweest, waardoor kon worden nagegaan, individueel op wie men zijne stem uitbragt, en dus niet in den geest der wet op het kiesregt. (*Hbl.*)

De Maastrichtsche Correspondent van de *N. R. Ct.* spreekt ons berigt tegen, betreffende het gevraagd ontslag door den heer Jhr. Mr. van Meeuwen als Commissaris des Konings in het hertogdom Limburg.

Utrecht, 27 Julij: In de gister gehouden vergadering van den Stedelijken Raad is, onder meer andere stukken, ingekomen de rekening en verantwoording der Gemeente-inkomsten en uitgaven over het dienstjaar 1854.

Daarna is besloten, dat aan den heer Mr. F. M. Roijaards eene som van *f* 30,000 zal worden uitgekeerd, ter zake van den afstand zijner regten op het Lucasbolwerk; terwijl aan Burgemeester en Wethouders is opgedragen, om nader te dienen van voordragt omtrent den vorm, waarin deze zaak zal worden tot stand gebragt.

Ook is met eenparige stemmen besloten, aan den heer Petrus van Hees, grillier bij den burgerlijken stand, een jaarlijksch pensioen te verleenen van *f* 1000. Te dier gelegenheid werd door den hoogleeraar Ackersdijck hulde gebragt aan de vele en getrouwe diensten, welke door dien grijzen ambtenaar gedurende een tijdvak van zestig jaren aan de stad zijn betoond. (*Utr. Ct.*)

Willemstad, 25 Julij. De ziekte onder de varkens, waarover ook op andere plaatsen geklaagd wordt, begint zich ook in deze en naburige gemeenten te verspreiden. Er zijn reeds velen aan gestorven en nog dagelijks sterven er aan. De ziekte begint zich te vertoonen door een weigeren van alle voedsel, waarop eene spoedige kwijning en dood volgt. Bij opening heeft men eene ontsteking aan de milt opgemerkt.

Cuyk bij Grave, 24 Julij. Heden namiddag, omstreeks 2 ure, barstte boven deze gemeente een vrij hevig, doch zeer schielijk opgekomen onweder los, vergezeld van een wel 2 uren aanhoudenden regen, waarbij de bliksem in den molen sloeg, op welken 4 personen zich bevonden, namelijk 3 zoons des molenaars en een bakker H. H., uit Cuyk, die bedaard in den molen liggende, den uitslag des onweders afwachten; maar toen de bliksem den balk, zeer kort in hunne nabijheid, verbrijzelde, sprongen zij, als door een electrieken schok getroffen dadelijk overeind; een zoon des molenaars was gansch bedwelmd en zoude hals over kop van den molen geloopen zijn, zoo de bakker H. H. hem niet had tegengehouden.

De plaats, waar zij zich bevonden, was geheel vol rook en stank; twee roeden van den molen waren nog al vrij zwaar beschadigd, een steen was uit den bouw des molens geslagen en een gat boven in het leijen dak gemaakt; naderhand bemerkte men, bij nader onderzoek, dat er op acht verschillende plaatsen vuur aanwezig was, hetwelk misschien spoedig zonder de noodige aangebragte hulp tot brand zoude overgeslagen zijn. De schade wordt op *f* 600 begroot. Te Haps, een uur van Cuijk, was bijna op hetzelfde oogenblik de knecht des molenaars, die bezig was met de zeilen van de roeden los te maken, door den bliksem of donder naar beneden geworpen, doch hij is er met den schrik afgekomen; naderhand bemerkte hij eene vastzetting op de borst, maar de snel ingeroepen doctorale hulp zal hem waarschijnlijk, spoedig herstellen.

Advertentien.

Kiezersvereeniging:

NEDERLAND.

In de ALGEMEENE VERGADERING van den 25 Julij, zijn gekozen tot **CANDIDATEN** voor den GEMEENTERAAD, de Heeren:

Mr. A. DE PINTO,

EN

JHr. Mr. H. J. VAN DER HEIM.

(900)

Aan de

JENEVER-AFSCHAFFERS!

wordt zeer aanbevolen, om toch vooral te stemmen voor den heer

Mr. D. Léon

voor lid van den Gemeenteraad; want hij is een dergenen, die het ijverigst bij HEEREBRAND pleiten en spreken voor afschaffing van den sterken drank en de sluiting van alle kroegen, herbergen en zoo mogelijk ook koffijhuizen. *Zegt het voort.*

(901)

Aan de Afschaffers

VAN

STERKEN DRANK!

Vrienden, stemt toch vooral *niet* op den heer Mr. *DAVID LÉON*; want hij is de man, die ofschoon *afschaffer* zijnde, voor de regtbank heeft gepleit om de herbergen en kroegen nog zelfs *na twaalf ure des nachts*, te permitteren jenever te schenken!

Wat heeft men aan een raadslid, dat op die wijze *water* in de eene en *vuur* in de andere hand draagt.

Eenige Kiezers,
Opregte afschaffers.

(902)

DE ZALF EN PILLEN VAN HOLLOWAY zijn zonder weêrga in gevallen van *zinkingen.* L..... M..., te *Monnikendam*, was sedert 4 jaren onophoudelijk aan zinkingen onderhevig, welke zoo zeer hadden toegenomen, dat hij vier of vijf maanden lang genoodzaakt was het bed te houden, en de geneesheeren verklaarden hem ronduit dat hij niet moest verwachten ooit weder wel te worden. Hij zag dus van elk ander middel af, en begon de zalf en pillen van Holloway te gebruiken. Deze veroorzaakte eene zoo groote verandering in zijn gestel, dat hij spoedig zijne gewone bezigheden kon hervatten, en nog eenigen tijd daarmede voortgegaan zijnde, herstelde hij tot verwondering van een elk, geheel en al.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt:

Doosjes Pillen à *f* 0.30, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* 13.50, *f* 20.50. Potjes Zalf à *f* 0.30, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 7.00, *f* 13.85, *f* 20.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij: M. VAN RENESSE, te 's Hage; bij B. ADAMA, te Amsterdam; bij L. J. GROOTENDORST, te Utrecht en bij STRAATMAN, Hoofd-depôthouder te 's Bosch, alsmede HOLLOWAY'S Etablissementen te Londen, 244 Strand, en te New-York, 80 Maiden Lane. (903.)

Correspondentie.

Het ingezonden artikel over de schoolopzieners, eene schreven uit Eindhoven (zie ons No. van Donderdag) was geschreven door den heer Mr. C. van Baerle. Wij hopen door deze mededeeling aan het verzoek des schrijvers te hebben voldaan.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 28 Julij 1855.

	Pct.	
Nederland.		
Ned. W. Schuld.	2½	63 ⅛ 63
Dito Certificat.	8	75⅛
Dito Dito.	4	93⅛
O. I. Leening	4	
Amort. Syndic.	3½	90
Hand.-Maats.	4½	128
Belgie.		
Certificaten	2½	
D° *Rotschild*	2½	51¾
Frankrijk.		
Obligatien	3	
Spanje.		
Nieuwe	1	18½
Dito Buitenl.	3	
D° Binnenl.s/m.	3	30 9/16 7/16 3/8
Bew. Sp. Com.		
Amort. Schuld.		
Portugal.		
Londen nieuwe.	3	89⅝
Dito uitgest.	4	

	Pct.	
Rusland.		
Hope 1798/1816	5	103¾
Dito 1828/1829	5	
Cert. 1831/1838	5	84½
Dito Dito	4½	89⅝
Dito *Hope*	4	78½
Dito *Stieglitz*	4	78
Dito dito 5e Ser.	4	
Dito 1854	5	82¾
Inschr. Assig.	6	
Certific. dito.	6	
Polen.		
Obligatiën	4	
Oostenrijk.		
Metaliek	5	61¾
Dito bet. Amst.	5	72¼
Dito Nation.	5	69
Dito 1847	2½	81
Dito 1851/1852	2½	81

Philad., Bank-act. 25/8.

Bij tragen handel waren van de genoteerde fondsen Spaansche en Portug. iets flauwer, Oostenrijksche eenigszins beter en de andere onveranderd.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Graven